

בש"פ 5188/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5188/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת, מיום 20.7.2014, במ"ת 36690-08-13, שניתנה על ידי כב' השופט י' אברהם

תאריך הישיבה: י"ח באב התשע"ד (14.8.2014)

בשם העורר: עו"ד סיגל עפרוני

בשם המשיבה: עו"ד דפנה שמול

החלטה

1. העורר הורשע, ביום 28.11.2013, על יסוד הודאתו, בעבירות של אינוס, לפי סעיף 345(א)(4) ו-(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ושל מעשה מגונה בנסיבות אינוס, לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(4) לחוק העונשין.

העובדות בתמצית הן כי העורר, בעת ששימש כאח בבית אבות בצפת, בו מטופלים קשישים במצב סיעודי ותשושי נפש, החדיר את אצבעותיו לאבר מינה של אחת המטופלות וביצע בה מעשים מגונים, תוך ניצול היותה לוקה בכושרה השכלי, לקות המונעת ממנה ליתן הסכמה חופשית.

הטיעונים לעונש נקבעו ליום 16.2.2014, אך בפתח הישיבה באותו יום, ביקשה באת כוחו של העורר, עו"ד סיגל עפרוני, לדחות את הדין לצורך הגשת חוות דעת מטעם ההגנה, אשר תתייחס לעמדת שירות המבחן לפיה העורר אינו בשל לטיפול ייעודי "בנושא מין ומיניות", ולהמלצת שירות המבחן לגזור עליו מאסר בפועל.

בהתאם לבקשה זו דחה בית המשפט המחוזי בנצרת את הטיעונים לעונש ליום 1.6.2014. בישיבה שהתקיימה ביום זה, לא הופיע העורר בשל תקלה במערכת האיזוק האלקטרוני, והדין נדחה ליום 13.7.2014. לבקשת המאשימה, החליט בית משפט קמא להפנות את העורר אל המרכז להערכת מסוכנות לשם הכנת תסקיר מסוכנות בעניינו, וכמו כן התבקשה הופעתה לדין הנדחה, של המומחית אשר הכינה את חוות דעת מטעמו של העורר.

2. בין לבין, הגישה עו"ד עפרוני, ביום 25.6.2014, בקשה לאפשר לעורר ליטול חלק בתוכנית טיפולית ייעודית לעברייני מין, "בהנחיית הפסיכותרפיסט אלון מרגלית".

הבקשה נדונה על-ידי כב' השופט ע' עיילבוני, אשר דחה אותה בהחלטה מיום 29.6.2014, וזאת, על מנת שלא להעמיד את ההרכב, שאמור לגזור את עונשו של העורר, בפני עובדה מוגמרת. בית המשפט הבהיר כי יש לדחות את הבקשה משום שהעורר מבקש להשתלב בתהליך טיפולי חדש, ואין מדובר בהפסקת טיפול קיים.

על החלטה זו הוגש ערר לבית משפט זה, וביום 10.7.2014, דחה השופט י' עמית את הערר (בש"פ 4740/14). בהחלטה צוין, כי "אנו נמצאים ערב מתן גזר דינו של העורר בתיק העיקרי" ולפיכך "ייתכבד העורר וימתין למתן גזר הדין". הובהר בדין, כי ישיבת הטיעונים לעונש נקבעה ליום 13.7.2014, ובית המשפט סבר כי אין מקום "לכבול", בדרך זו או אחרת, את ידיו של המותב העיקרי. יצוין, כי במהלך הדין בערר הודיעה באת כוחו של העורר כי יש בדעתה לבקש את דחיית הדין, הקבוע בבית המשפט המחוזי ליום 13.7.2014, מכיוון שיש בכוונתה לחקור את עורכת תסקיר המסוכנות שהוגש בעניינו של העורר.

3. ואכן, בפתח הישיבה שהתקיימה ביום 13.7.2014, ביקשה עו"ד עפרוני לדחות את הדין כדי לזמן לחקירה את עורכת תסקיר המסוכנות, ועוד ביקשה כי יוכן תסקיר משלים מטעם שירות המבחן בעניינו של העורר. מותב בית המשפט הדין בתיק העיקרי, נענה לבקשה ודחה את המשך הדין ליום 18.9.2014. בית המשפט הורה כי למועד הנדחה תזומן מעריכת המסוכנות וגם יוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן אודות העורר.

4. מיד לאחר דחיית הדין, הגישה עו"ד עפרוני "בקשה דחופה לעיון חוזר" ובו חזרה וביקשה כי בית המשפט יאפשר לעורר להשתלב בתוכנית טיפולית פרטית, דבר שיהווה, לטעמה, "נדבך חשוב ומהותי בשיקומו של [העורר]".

ביום 20.7.2014, נדחתה הבקשה על-ידי כב' השופט י' אברהם, אשר קבע כי דבר לא נשתנה מאז ניתנה ההחלטה הקודמת, אשר אושרה, כאמור, על-ידי בית משפט זה. עוד נאמר בהחלטה, כי המותב העיקרי הוא שיחליט

בשאלה האם ראוי להפנות את העורר לטיפול שאיננו במסגרת המאסר. על החלטה זו הוגש הערר שלפניי, ונטען כי יש לאפשר לעורר להשתלב בתהליך טיפולי, שאם יעלה יפה, ניתן יהיה לבקש מבית משפט קמא להסתפק בעונש שאינו כולל מאסר מאחורי סורג ובריח.

5. דין הערר להידחות, ולא אכחד כי דעתי אינה נוחה מעצם הגשת הבקשה הנוספת, לאפשר לעורר להשתלב בתהליך טיפולי, ועל אחת כמה וכמה אמורים הדברים לגבי הגשת הערר על אותה החלטה.

הרושם המתקבל הוא כי העורר ובאת כוחו עושים כל שניתן כדי לדחות את מועד הטיעונים לעונש, ונראה כי לא אצה להם הדרך לסיים את ההליך המשפטי בעניינו של העורר.

כפי שהובהר בהחלטות הקודמות, אשר ניתנו בעניינו של העורר, אין מקום לאשר לעורר, בשלב זה, להחל בתהליך טיפולי פרטי לפני מתן גזר הדין, וחזקה על בית המשפט הדין בתיק העיקרי, כי יתן דעתו גם לשיקולי שיקומו של העורר, בין אם במסגרת ריצוי עונש מאסר ובין אם במסגרת אחרת. אינני סבור כי ראוי "לכבול" את ידי בית משפט קמא, וזאת בעיקר כאשר מצויים אנו כשלושה שבועות לפני מועד הדיון שנקבע, ויש לקוות כי מועד זה לא ידחה פעם נוספת.

6. לאור האמור, הנני דוחה את הערר.

ניתנה היום, כ"ד באב התשע"ד (20.8.2014).

שׁוֹפֵט